

РЕШЕНИЕ

№ 783

гр. София, 10.02.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 55 състав,
в публично заседание на 28.01.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Диана Стамболова

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **11724** по описа за **2017** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 129, ал.7 вр. с чл. 156 и сл. от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/.
Образувано е по жалба на О. Е. АНОНИМНО ДРУЖЕСТВО ЗА ВЪЗДУШЕН ТРАНСПОРТ - [населено място] - Гърция с V. EL998939913 и служебен номер от регистъра на НАП [ЕГН], чрез адвокат Е. С. – Д. срещу Акт за прихващане или възстановяване /АПВ/ №П-2200-1432327-004-001/07.06.2017 г., издаден от М. Т. П., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С., потвърден с решение № 1489/20.09.2017г., издадено от и.д. Директор на Дирекция "ОДОП" С., с който е отказано възстановяване на платен ДДС в размер на 35 236.26 лв. Жалбоподателят оспорва отказа да му бъде възстановен ДДС. Счита, че издаденият акт е материално незаконосъобразен. Твърди, че през целия период на съществуването си, гръцкото дружество не е извършило и документирало нито една облагаема доставка, обосноваваща извършвана от него независима икономическа дейност на територията на Република България. Твърди, че възстановяването на начисления у нас данък следва да се извърши по реда на Директива 2008/9/ЕО на Съвета от 12.02.2008 г. В тази връзка се позовава на решение от 25.10.2012 г. на Съда на Европейския съюз по съединени дела С-18/11 и С-319/11, където в т. 40 е посочено, че това тълкуване е в съответствие с целта на приложимите директиви, а именно да позволи на данъчно задълженото лице да получи възстановяване на платения по получените доставки ДДС, когато в отсъствието на активни облагаеми сделки в държавата членка по възстановяване лицето не би могло да приспадне този платен по получени доставки

ДДС от дължимия по извършените доставки ДДС. Излага съображения за наличие на основания за прилагане на Наредба №Н-9/16.12.2009 г. Счита, че предвид предмета на процесните доставки, за прилагането на нулева ставка на данъка, следва да бъдат съобразени с изискванията на чл. 31 от ЗДДС, а именно: доставките да бъдат предназначени за потребление на въздухоплавателни средства, използвани от авиационен оператор, извършващ предимно международни рейсове. Позовава се на чл. 25 от ППЗДДС относно изискванията за документиране на доставките по чл. 31 от ЗДДС, като сочи че нито в закона нито в правилника са предвидени способи за удостоверяване на обстоятелството дали въздухоплавателните средства се използват от авиационен оператор, извършващ предимно международни рейсове. Соци като относимо за случая Решение на СЕО от 16.09.2004 г. по дело С-382/02-С. А./01.01.2012г. относно прилагането на нулева ставка на данъка по идентични доставки. В този аспект твърди, че доставчикът би могъл да изиска заверена от контрагента декларация или друг документ, удостоверяващи, че авиационният оператор извършва предимно международни рейсове. Моли да бъде отменен оспорения административен акт и да бъде възстановен ДДС в размер на 35 236.26 лв., ведно с лихвите за забава от датата на която сумата е следвало да се възстанови до датата на възстановяване.

В съдебно заседание, жалбоподателят чрез процесуален представител поддържа жалбата и моли да бъде отменен обжалвания АПВ. Претендира за присъждане на сторените съдебни разноски съгласно представен списък.

Ответникът по жалбата – директорът на Дирекция "ОДОП" при ЦУ на НАП С., чрез процесуален представител оспорва жалбата като неоснователна. Моли за заплащане на юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, като прецени процесуалните предпоставки за допустимост на жалбата, събраните доказателства по делото, поотделно и в тяхната съвкупност, и доводите на страните, съобразно с разпоредбата на чл. 160 от ДОПК, прие за установено следното :

Подадено е по електронен път искане по реда на чл. 4 от Наредба №Н-9/16.12.2009 г., с референтен номер EL310482, версия 2013-09-23T14:13:03 от О. Е. АНОНИМНО ДРУЖЕСТВО ЗА ВЪЗДУШЕН ТРАНСПОРТ, с което е поискано възстановяване на ДДС в размер на 35 236. 26 лв. за периода от 01.01.2012 г. до 31.12.2012 г. по фактури, описани в искането.

С Резолюция за извършване на проверка №1432327/09.06.2014г., издадена от Ю. Д. Д., на длъжност началник отдел „Проверки“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., е възложено извършване на проверка за възстановяване на платен ДДС от чуждестранно лице. Според констатациите на акта, проверката е във връзка с Решение №960/30.05.2014 г. на директора на дирекция ОДОП С. при ЦУ на НАП, с който е отменен АПВ № 1356853/10.03.2014 г. и преписката е върната за извършване на нова проверка. Със Заповед №П-2200-1432327-023-01/18.02.2015г. производството по извършване на проверката е спряно поради изпратена молба до дирекция „Централно звено за връзка“ при ЦУ на НАП за отправяне на искане /SCAC/ до данъчната/приходна администрация на Република Гърция вх. №О-114-16198 от 01.10.2014 г., за открита административна процедура за обмен на информация между компетентните органи на Република България и Република Гърция, съгласно чл. 7 от Регламент /ЕС/ 904/2010 на Съвета. Със Заповед №П-2200-1432327-143-001/01.06.2017 г. производството за извършване на проверка е възобновено, считано от 01.06.2017 г. и е определен срок на проверката след

възобновяването до 18.07.2017 г.

Резултатите от проверката са отразени в оспорения АПВ №П-2200-1432327-004-001/07.06.2017г., издаден от М. Т. П., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С.. Видно от мотивите на процесния акт, в хода на предходна проверка, приключила с АПВ №1356853/10.03.2014 г. е установено, че е поискано възстановяване на ДДС във връзка с доставки на авиационно гориво в различни количества/керосин J.-Al/ от [фирма], ЕИК[ЕИК]. Включените в искането 56 фактури, издадени от [фирма] са с предмет код 1 - гориво, съгласно Приложение №2 от Наредба №Н-9/16.12.2009 г.

Мотивите в АПВ от 10.03.2014 г. на органа по приходите, с които е отказано възстановяване на платения от задълженото лице данък върху добавената стойност през 2012 г., по реда на Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/ и Наредба №Н-9/16.12.2009г. са, че чуждестранното лице е разполагало с постоянен обект на територията на страната.

От дружеството и от трети лица в предходното производство са изискани доказателства. Проверяваното лице е представило договори, сключени с [фирма] и допълнителни споразумения към тях, талони за доставка на гориво, писмени обяснения и др. Съгласно писмените обяснения, дружеството е данъчно задължено лице за целите на ДДС в Република Гърция. Дейността се извършва чрез собствени въздухоплавателни средства, като дейностите по опериране и поддръжка се осъществяват от екипажа на самолета, който е изцяло от гръцки произход и представлява персонал на гръцкото дружество. Въздухоплавателният транспорт на пътници се извършва предимно на територията на Република Гърция. Получените приходи вследствие продадени билети за вътрешни полети в Република България дават възможност дружеството да изпълнява договорните си задължения към българските си контрагенти. Услугите по зареждането с гориво се осъществяват на летище С. от [фирма].

От доставчика на гориво [фирма] са представени договор за доставка на гориво, фактури заедно с талони за доставка за всяко зареждане, доказателства за плащане, хронологична ведомост и извлечение от счетоводни записвания, декларация по образец и писмени обяснения. От представените талони за 2012 г. е установено, че дестинацията на полетите е [населено място], Република Гърция. Доставчикът е посочил, че безспорно е установено, че проверяваното дружество е авиационен оператор и горивото предмет на доставките, се доставя директно „в крило“ на въздухоплавателно средство, което се експлоатира от този авиационен оператор. Доставчикът е посочил, че е уведомил проверяваното дружество за промяната на чл. 31 от ЗДДС от 01.01.2010 г., съгласно която доставката на горива се определя като такава с 0 ставка ДДС при наличието на две условия - получателят да е авиационен оператор и неговите приходи да се формират предимно от международна дейност. Тъй като проверяваното дружество не е представило декларация, че дружеството формира приходите си предимно от международни рейсове, доставчикът е начислил 20 % ДДС.

Друг доставчик - [фирма], ЕИК[ЕИК], е представил фактури, авизо за получени плащания, предизвестие за прекратяване и писмени обяснения. Посочено е, че е доставяна услуга - ползван интернет на Летище С., терминал 2 за гръцкото дружество, като услугата е прекратена на 29.03.2013 г.

От [фирма], ЕИК[ЕИК], са представени договори за наем на помещения и

паркоместа, допълнителни споразумения, фактури, банкови извлечения и счетоводни справки. Посочени са лицата от счетоводството издали фактурите. Фактурите са издадени за наем на помещения, използвани за офиси, и на паркоместа на летището.

Направен е извод, че О. Е. АНОНИМНО ДРУЖЕСТВО ЗА ВЪЗДУШЕН ТРАНСПОРТ – Гърция не отговоря на условията по чл. 2, ал. 1 и ал. 2 от Наредба №Н-9/16.12.2009 г., тъй като са налице доказателства за наличие на място в Република България и постоянна наличност на човешки и технически ресурси за периода, за който се иска възстановяване на ДДС от чуждестранното лице. Изводът е направен на базата на представените договори, сключени за неопределен срок, и на издадените фактури от [фирма] за периода, за който се иска възстановяване на данък. Цитирана е легалната дефиниция на понятието „постоянен обект“, дадено в §1, т. 10 от ДР от ЗДДС, разпоредбата на чл. 81 от ЗДДС и на чл. 2 от Наредба Н-9/16.12.2009 г.

В хода на повторната проверка с ИПДПОЗЛ №96-00-66/09.09.2014г. са изискани писмени обяснения: по какъв начин са издавани билетите през периода от 19.11.2009 г. до 01.02.2014 г. и по какъв начин е ставало заплащането им, за какво са се използвали наетите помещения на Терминал 2, данни за открити/закрити банкови сметки за периода от 01.01.2009 г. до 31.12.2013 г., в т.ч. налични към 31.07.2014 г. на територията на Република България.

В отговор на 16.10.2014г. е посочено, че продажбата на самолетни билети се е извършвала по интернет през он-лайн резервационна система, а плащането е ставало през виртуален ПОС – терминал. Дружеството никога не е имало касов апарат. Наетите помещения са се използвали за обслужване на полетите на авиокомпанията, което включва чекиране на багажа на пътниците, издаване на бордни карти и други. О. Е. АНОНИМНО ДРУЖЕСТВО ЗА ВЪЗДУШЕН ТРАНСПОРТ няма открити банкови сметки в България.

На 02.09.2014 г. е изпратено запитване до всички банки относно установяване на обстоятелството има ли проверяваното лице открити/закрити банкови сметки. От [фирма], е получен отговор, че „О. Е. – КЛОН БЪЛГАРИЯ“, ЕИК[ЕИК] има открити банкови сметки на 13.01.2010г. - [банкова сметка] в В. и [банкова сметка] в EURO.

С Протокол №0781123/02.09.2014 г. е документирано извършено посещение от отдел „Проверки“ на адрес: [населено място], [улица], Терминал 2, обществена зона за „Заминаващи“ ниво 0, съгласно указанията дадени в решението на директора на дирекция ОДОП С.. При проверката е установено, че О. Е. АНОНИМНО ДРУЖЕСТВО ЗА ВЪЗДУШЕН ТРАНСПОРТ към датата на проверката няма гише за продажба за самолетни билети и офис. Органите по приходите са насочени към дружество извършващо наземното обслужване на полетите до Република Гърция - А. А. SA. С цел изясняване на фактическата обстановка е посетен офисът на [фирма], ЕИК[ЕИК], находящ се на адрес [населено място], [улица], Институт по въздушен транспорт. Устно е заявено, че от 01.02.2014 г. А. А. SA е изкупило „О. А.“. Представени са договори за наземно обслужване от 01.01.2014 г. до 01.02.2014 г. и от 01.02.2014 г., като от тях е установено, че към 02.09.2014г. А. А. SA се представлява от [фирма]. Съгласно общо достъпна интернет информация, след изкупуването двете компании ще продължат да осъществяват своята дейност под собствените си брандови имена.

Съгласно чл. 7 от Регламент/ЕС/ 904/2010 на Съвета на 02.10.2014г., е изпратено искане към гръцките данъчни власти за изясняване на следната информация: Каква е икономическата дейност на О. Е. АНОНИМНО ДРУЖЕСТВО ЗА ВЪЗДУШЕН

ТРАНСПОРТ, L998939913? ; Какъв е относимия дял на вътрешните и немеждународните рейсове за периода от 01.01.2008 г. до 31.12.2013 г.?; Какво е отношението на изминатите мили, брой пътници, тонаж на товари по международни дестинации спрямо същите показатели по вътрешни маршрути?; Какви финансови постъпления е декларирало от продажби в Република България.

Със Заповед №П-2200-1432327-023-01/22.10.2014г., производството по проверката е спряно до получаване на отговор по изпратеното искане до Република Гърция. Дирекция ЦЗВ при ЦУ на НАП е изпратила 5 напомнителни писма до данъчните власти на Република Гърция за отговор по горепосоченото искане, на дати подробно описани в АПВ. Към датата на издаване на процесния АПВ №П-2200-1432327 – 07.06.2017г., не е получен отговор от гръцките данъчни власти.

Органът по приходите е приел, че в случая за гръцкото дружество не може да се приеме, че са изпълнени изискванията на чл. 2 от Наредба Н-98/16.12.2009г., а именно за периода на възстановяване дружеството да не е имало седалище и адрес на управление или постоянен обект на територията на Република България, или при липса на такава-постоянен обект или обичайно пребиваване на територията на страната. За периода на възстановяване да не е извършвало доставки с място на изпълнение на територията на страната с изключение на доставки, облагаеми с нулева ставка, транспортни услуги, и спомагателни услуги за тях или доставки, за които получателят е лице-платец на данъка съгласно чл. 82, ал. 2 от ЗДДС. Формиран е извод, че не са изпълнени изискванията на чл. 2 от Наредба №Н-9/16.12.2009 г., тъй като за периода на възстановяване е имало постоянен обект на територията на Република България, от който е извършвало дейност и следователно не са налице основания за възстановяване на ДДС в размер на 35 236.26 лв.

При административното оспорване на АПВ от жалбоподателя, Директорът на Дирекция "ОДОП" С. се е произнесъл с Решение № № 1489/20.09.2017г., с което го е потвърдил по сходни съображения.

Акт за прихващане или възстановяване /АПВ/ №П-2200-1432327-004-001/07.06.2017г. е оспорен по съдебен ред с жалба вх. № 53-04-717/09.10.2017г., подадена чрез ДОДОП – С. до АССГ. Жалбата е депозирана в срока по чл.156, ал.1 от ДОПК, от активно процесуално легитимирано лице, срещу подлежащ на оспорване акт и след изчерпване на задължителния административен ред за обжалване, с оглед на което, съдът приема, че правото на жалба е надлежно упражнено и депозираната жалба като редовна и допустима подлежи на разглеждане по същество.

По делото е назначена съдебно-счетоводна експертиза, чието заключение не е оспорено от страните и прието от съда като обективно. Съгласно заключението на ССЕ О. Е. АНОНИМНО ДРУЖЕСТВО ЗА ВЪЗДУШЕН ТРАНСПОРТ - [населено място] – Гърция е чуждестранно лице с регистриран клон в Република България – „О. Е. – КЛОН БЪЛГАРИЯ“, с ЕИК [ЕГН]. Според счетоводните данни „О. Е. – КЛОН БЪЛГАРИЯ“КТЧ е отчетло приходи за отчетен период от 01.01.2012г. до 31.12.2012г. в размер на 0.00 лева и разходи за същия период общо в размер на 113 386.05 лева, подробно описани в заключението по т.1, таблици №1, 2, 3, 4 и 5. В таблица №6 относно кадровата обезпеченост за периода от 01.01.2012г. до 31.12.2012г., вещото лице е посочило, че „О. Е. – КЛОН БЪЛГАРИЯ“КТЧ е разполагало с персонал от 4 лица по трудови правоотношения, заемащи длъжностите : агент обслужващ Аерогара – 2 лица; ръководител отдел „Продажби“- 1 лице и управител търговско дружество – 1 лице. Според експерта жалбоподателят е чуждестранно лице /чуждестранен търговец/

и счетоводството му не е водено на територията на Република България, поради което не може да се коментира какви покупки на стоки или услуги е направило. Що се касае до „О. Е. – КЛОН БЪЛГАРИЯ“КТЧ, по счетоводни данни, то не е отчело приходи. Отчетени са само разходи за покупки на материали и услуги за 2012г., които са отразени в таблици №№7 и 8. Видимо, в голямата си част разходите са от административен характер – наем АТЦ оборудване, почистване на офис, телефонни разговори, канцеларски материали, консумативи, публикуване ГФО на „О. Е. – КЛОН БЪЛГАРИЯ“КТЧ. Има и отделни разходи за хотелски услуги, пропуски за лица тарифа № 5, чл.117. Покупките по фактури, издадени от доставчици са отразени в с/ки от гр.60 „Разходи по икономически елементи“ като „текущ разход“ за отчетния период 2012г.

При така установеното от фактическа страна, настоящият състав на Административен съд София - град, намира следното от правна страна :

Съгласно чл. 129, ал.1 от ДОПК прихващането или възстановяването може да се извършва по инициатива на органа по приходите или по писмено искане на лицето. Искането за прихващане или възстановяване се разглежда, ако е подадено до изтичането на 5 години, считано от 1 януари на годината, следваща годината на възникване на основанието за възстановяване, освен ако в закон е предвидено друго. Според чл. 129, ал.2 от ДОПК след постъпване на искането по ал. 1 може да се възложи извършването на: 1. ревизия; 2. проверка. Актът за прихващане или възстановяване се издава в 30-дневен срок от постъпване на искането в случаите, когато в същия срок не е възложена ревизия. Независимо от извършването на прихващане или възстановяване, включително когато актът по изречение първо е обжалван, задълженията за данъка или задължителните осигурителни вноски подлежат на установяване чрез извършване на ревизия. Ако актът е обжалван по съдебен ред, издаването на ревизионен акт е допустимо до влизане в сила на съдебното решение. /ал.3/ Актовете за прихващане или възстановяване могат да се обжалват по реда за обжалване на ревизионните актове./ ал.7/

Съдът счита, че АПВ №П-2200-1432327-004-001/07.06.2017г., издаден от М. Т. П., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. и решение № 1489/20.09.2017г., издадено от и.д. Директор на Дирекция "ОДОП" С., са постановени от компетентните за това органи, по предвидения от закона ред и в съответната форма, поради което не страдат от пороци водещи до нищожност. Актът за прихващане или възстановяване е валиден административен акт, като издаден от компетентен орган, след извършена проверка, в писмена форма и съдържа изложение на фактически и правни основания за постановяването му.

Относно материалната законосъобразност на оспорения АПВ, съдът намира, че не са допуснати твърденията от жалбоподателя нарушения.

Съгласно чл. 81, ал. 1, т. 1 от ЗДДС, се възстановява платеният данък на

данъчнозадължените лица, които не са установени на територията на страната, но са установени и регистрирани за целите на ДДС в друга държава членка за закупени от тях стоки и получени услуги на територията на страната. Според ал. 2 на същата разпоредба, редът и необходимите документи за възстановяване на данъка по ал. 1 се определят с наредба на министъра на финансите, а именно приложимата в случая Наредба №Н-9/16.12.2009 г.

Съгласно условията на чл. 2 от Наредба №Н-9/16.12.2009 г., за периода на възстановяване чуждестранното лице не трябва да е имало седалище, адрес на управление или постоянен обект, или при липса на такива - постоянен адрес или обичайно пребиваване на територията на страната; за периода на възстановяване да не е извършвало доставки с място на изпълнение на територията на страната с изключение на доставки, облагаеми с нулева ставка, транспортни услуги и спомагателни услуги за тях, и/или доставки, за които получателят е лице - платец на данъка съгласно чл. 82, ал. 2 от ЗДДС, както да е регистрирано за целите на данък върху добавената стойност в държавата членка, в която е установено.

Според чл. 3, ал. 2 от наредбата, чуждестранното лице отговарящо на условията на чл. 2, има право да му бъде възстановен начисленият от регистрирано по ЗДДС лице данък върху добавената стойност за закупени от него стоки и получени услуги, когато стоките и услугите се използват за доставки с място на изпълнение извън територията на страната, които биха дали право на приспадане на данъчен кредит, съгласно глава седма „Данъчен кредит“ от ЗДДС. Правото на възстановяване е налице, когато данъчно задълженото лице по чл. 2 извършва в държавата-членка по установяването си облагаеми доставки с право на приспадане на данъчен кредит.

По смисъла на §1, т. 10 от ДР на ЗДДС „постоянен обект“ е търговско представителство, клон, офис, кантора, ателие, завод, работилница /фабрика/, магазин, склад за търговия, сервиз, монтажен обект, строителна площадка, мина, кариера, сонда, петролен или газов кладенец, извор или други подобни, целящи извличане на природни ресурси, определено помещение /собствено, наето или ползвано на друго основание/ или друго място, чрез което едно лице извършва цялостно или частично икономическа дейност на територията на една страна.

Наличието на „постоянен обект“ се свързва с място, от където едно лице извършва цялостно или частично икономическата си дейност на територията на страната. За определяне на понятието „постоянен обект“, следва да се има предвид, освен конкретните факти за всеки един случай

и практиката на Съдът на ЕС /Решения С 168/84; С 190/95; С 231/94; С 260/95/, съгласно която под „постоянен обект“ следва да се разбира дейност, която притежава известни характеристики на дълготрайност и структура, която е адекватна по отношение на човешките и техническите ресурси за целите на независимо предоставяне на съответните услуги.

За определяне на понятието „постоянен обект“ следва да бъде съобразена и разпоредбата на чл. 11, ал. 1 от Регламент за изпълнение /ЕС/ №282/2011 на Съвета от 15.03.2011 г. за установяване на мерки за прилагане на Директива 2006/112/ЕО относно общата система на данъка върху добавената стойност за нуждите на прилагането на чл. 44 от Директивата /чл. 21, ал. 2 от ЗДДС/, според който под „постоянен обект“ се разбира всеки обект, различен от мястото на установяване на стопанска дейност, който се характеризира с достатъчно равнище на постоянство и има подходяща структура от гледна точка на човешките и техническите ресурси, за да може да получава и ползва услугите.

Органът по приходите правилно е подвел установената фактическа обстановка към правната норма на чл. 2 от Наредба №Н-9/16.12.2009 г., като е приел, че чуждестранното лице има постоянен обект на територията на страната, формиран чрез наети от [фирма] две паркоместа на покрит паркинг за обществено ползване, един офис за продажба на собствени самолетни билети, в т.ч. за вътрешни полети, и два служебни офиса на авиокомпанията, като е изяснил в цялост фактическата обстановка по спора. Наличието на наети офиси не означава автоматично, че те представляват постоянен обект по смисъла на ЗДДС. В конкретния случай, освен наличието на физическо място – конкретен обект, има доказателства, че чрез този обект чуждестранното лице извършва цялостно или частично икономическа дейност на територията на страната. В отговор на ИПДПОЗЛ, на 16.10.2014 г. проверяваното дружество е представено писмено обяснение с вх. №96-00-66/16.10.2014 г., с което в т. 2 е заявило, че наетите помещения са се използвали за обслужване на полетите на авиокомпанията, което включва чекиране на багажа на пътниците, издаване на бордни карти и др., което представлява част от икономическата дейност на дружеството. Без извършването на чекиране на багажа на пътниците и издаване на бордни карти, не може да се осъществи основната дейност на дружеството - пътнически въздушен транспорт, което е част от икономическата дейност на дружеството. Ето защо следва да се приеме, че жалбоподателят извършва икономическа дейност на територията на Република България и е имал „постоянен обект“, доколкото има и наети офиси на територията на страната, а също така и регистриран клон.

В случая са събрани доказателства за осъществяване на стопанска дейност /обслужване на пътници във връзка с полета, настаняване на пътници в хотел от офиса, нает на летище С. чрез регистрирания клон на чуждестранното лице/, от която е налице непосредствена финансова изгода за жалбоподателя. Такава изгода сочи и самото дружество в писмените си обяснения, която му позволява да изпълнява договорните си задължения към българските контрагенти. За да се приеме, че е налице постоянен обект, е доказано, че чуждестранното лице осъществява независима икономическа дейност в страната посредством този обект. От извършената проверка в електронния регистър на НАП, както и от заключението на ССЕ се установява, че в клона има назначени 4 лица по трудови правоотношения, на длъжности агент, обслужващ аерогара, ръководител отдел продажби, началник аерогара и управител търговско дружество. В хода на проверката е установено и че клонът на дружеството-жалбоподател има открити 2 банкови сметки през 2010 г. в [фирма], които не са закрити към 26.08.2014 г. и по тях е имало средства към 31.12.2012 г. /видно от ГФО/.

В обобщение на горното съдът намира, че събраните от органите по приходите доказателства са правилно преценени и заключенията в акта не противоречат на цялостното съдържание на установените при проверката факти и обстоятелства и събрани доказателства. Материално законосъобразен се явява изводът на органа по приходите да бъде отказано възстановяване на платения от задълженото лице данък добавена стойност през 2012г., по реда на ЗДДС и Наредба №Н-9/16.12.2009г., с мотива, че чуждестранното лице е разполагало с постоянен обект на територията на страната и от него е извършвало дейност. С оглед на горното, жалбата като неоснователна следва да бъде отхвърлена.

При този изход на делото, основателна се явява претенцията на процесуалния представител на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, каквото следва да бъде определено съгласно чл.161, ал.1 от ДОПК в размер на 1587.09 лева /при материален интерес 35 236.26 лева/, съобразно чл.8, ал.1, т.4 от Наредбата за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Така мотивиран и на основание чл.160, ал.1 и чл.161, ал.1 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, Съдът

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на О. Е. АНОНИМНО ДРУЖЕСТВО ЗА

ВЪЗДУШЕН ТРАНСПОРТ - [населено място] - Гърция с V. EL998939913 и служебен номер от регистъра на НАП [ЕГН], чрез адвокат Е. С. – Д. срещу Акт за прихващане или възстановяване /АПВ/ №П-2200-1432327-004-001/07.06.2017 г., издаден от М. Т. П., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С., потвърден с решение № 1489/20.09.2017г., издадено от и.д. Директор на Дирекция "ОДОП" С., с който е отказано възстановяване на платен ДДС в размер на 35 236.26 лв.

ОСЪЖДА О. Е. АНОНИМНО ДРУЖЕСТВО ЗА ВЪЗДУШЕН ТРАНСПОРТ - [населено място] – Гърция, с рег. № 006705101000 от Служба „Общ търговски регистър“ на Република Гърция, с адрес : Международно летище А. „Е. В.“, сграда №57, Спата – А., А., Гърция, РС 190 19, ДДС № EL998939913 с адрес за кореспонденция : [населено място], [улица], ет.1, кантора б чрез адвокат Е. Д. С. - Д. да заплати на Дирекция "Обжалване и данъчно-осигурителна практика" - [населено място] при ЦУ на НАП сумата от 1587.09 /хиляда петстотин осемдесет и седем и 09/ лева.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд, в 14-дневен срок от съобщаването на страните за изготвянето му.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: